प्रजामदाद्दशरथो येन लेभे ऽप्रजः प्रजाः ॥ ९ ॥
चतुरङ्गो रोमपादात् पृथुलाक्षस्तु तत्सुतः ।
बृहद्रथो बृहत्कर्मा बृहद्भानुश्च तत्सुताः ॥ १० ॥
आद्याद्बृहन्मनास्तस्माज्जयद्रथ उदाहृतः ।
विजयस्तस्य संभूत्यां ततो धृतिरजायत ॥ ११ ॥
ततो धृतव्रतस्तस्य सत्कर्माधिरथस्ततः ।
यो ऽसौ गङ्गातटे क्रीडन् मञ्जूषान्तर्गतं शिशुं ॥ १२ ॥
कुन्त्यापविद्धं कानीनमनपत्यो ऽकरोत् सुतं ।
वृषसेनः सुतस्तस्य कर्णस्य जगतीपतेः ॥ १३ ॥
द्रुह्योश्च तनयो बभ्रुः सेतुस्तस्यात्मजस्ततः ।
आरब्धस्तस्य गान्धारस्तस्य धर्मस्ततो धृतः ॥ १४ ॥
धृतस्य दुर्मदस्तस्मात् प्रचेताः प्राचेतसं शतं ।*
म्लेच्छाधिपतयो ऽभूवन्नुदीचीं दिशमाश्रिताः ॥ १५ ॥
तुर्वसोश्च सुतो वह्निर्वह्नेर्भर्गो ऽथ भानुमान् ।
त्रिभानुस्तत्सुतो ऽस्यापि करंधम उदारधीः ॥ १६ ॥
मरुत्तस्तत्सुतो ऽपुत्रः पुत्रं पौरवमन्वभूत् ।
दुष्यन्तं स पुनर्भेजे स्ववंशं राज्यकामुकः ॥ १७ ॥
ययातेर्ज्येष्ठपुत्रस्य यदोर्वंशं नरर्षभ ।
वर्णयामि महापुण्यं सर्वपापहरं नृणां ॥ १८ ॥
यदोर्वंशं नरः श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
यत्रावतीर्णो भगवान् परमात्मा नराकृतिः ॥ १९ ॥
यदोः सहस्रजित् क्रोष्टा नलो रिपुरिति श्रुताः ।